

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:	X bytem X zastoupen advokátkou Mgr. Kateřinou Brožkovou sídlem Vysoká 149/4, Liberec
proti žalovanému:	Krajský úřad Libereckého kraje sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2024, č. j. KULK 32626/2024-OSŘ

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru stavebního úřadu, ze dne 12. 1. 2024, č. j. SURR/7130/123758/23-Je, CJ MML 003146/24, a věc byla vrácena tomuto správnímu orgánu k novému projednání. Zrušeným prvostupňovým rozhodnutím bylo podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu ve společném územním a stavebním řízení vydáno společné povolení na stavbu neveřejné účelové komunikace ve Stráži nad Nisou na pozemku parc. č. XA, XB, XC, XD a XE, všechny v k. ú. X.
2. Podáním žaloby proti správnímu rozhodnutí bylo zahájeno řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

3. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, „domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.“
4. V § 70 s. ř. s. jsou uvedeny tzv. kompetenční výluky, tzn. vynětí z pravomoci správního soudnictví. Podle písm. a) tohoto ustanovení platí, že „ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.“
5. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. „Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.“
6. Žalobce žalobou napadl rozhodnutí, kterým žalovaný k odvolání Žanety Matysové postupem podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zrušil prvostupňové rozhodnutí a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu projednání. Otázkou, zda se v takovém případě jedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., a tedy o rozhodnutí, které podléhá přezkumu ve správním soudnictví, se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud a existuje k ní konstantní a jednotná judikatura.
7. V rozsudku ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 30/2010-219, k této problematice uvedl: „Je zřejmé, že vydáním napadeného rozhodnutí došlo v daném případě pouze k tomu, že se věc vrátila do stadia řízení u orgánu prvního stupně, kde o ní bude znovu rozhodováno. Takové rozhodnutí nic nemění na subjektivních veřejných právech účastníků správního řízení, neboť se jím s konečnou platností práva a povinnosti jeho účastníků nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují. Stěžovatel tak musí veškerou svou procesní aktivitu směřovat do pokračujícího správního řízení, v němž jedině může uplatňovat námitky týkající se věci samé. Ve shodě se závěry krajského soudu tak Nejvyšší správní soud uzavírá, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného nepředstavuje meritorní rozhodnutí o právech a povinnostech fyzických a právnických osob mající hmotněprávní účinky, a tedy se nejedná o rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., které by podléhalo přezkumu ve správním soudnictví.“ Obdobně v rozsudku ze dne 14. 5. 2014, č. j. 10 As 33/2014-34, konstatoval: „Spornou otázkou v projednávané věci je posouzení, zda krajský soud postupoval v souladu se zákonem, jestliže usnesením odmítl žalobu stěžovatelky proti zrušujícímu rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k odvoláním obce Světlá Hora a občanského sdružení Argus zrušeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrácena k novému projednání, s odůvodněním, že takové rozhodnutí žalovaného nepodléhá přezkumu ve správním soudnictví. (...) V projednávané věci je důsledkem napadeného rozhodnutí žalovaného pouze vrácení věci do stadia před rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kde bude o věci znovu rozhodnuto. Předmět řízení se tedy stále nachází ve sféře rozhodování veřejné správy. Napadeným rozhodnutím žalovaného sice bylo zrušeno rozhodnutí o umístění stavby, nebylo však dosud rozhodnuto o tom, že by žádost k umístění této stavby byla zamítnuta. Zrušující rozhodnutí odvolacího orgánu v této fázi nic nemění na subjektivních veřejných právech účastníků správního řízení, neboť se tímto rozhodnutím nezakládají účastníkům s konečnou platností práva ani povinnosti.“

8. K totožným závěrům pak dospěl i v dalších rozhodnutích (srov. např. rozsudky ze dne 14. 5. 2008, č. j. 2 As 37/2007-111, ze dne 2. 2. 2015, č. j. 8 As 98/2014-47, ze dne 14. 10. 2015, č. j. 5 As 119/2015-29, ze dne 21. 3. 2016, č. j. 2 As 305/2015-24, ze dne 15. 12. 2016, č. j. 2 As 228/2016-76, či ze dne 7. 6. 2018, č. j. 7 As 29/2018-61). Uvedený náhled na věc ostatně správní soudy zastávaly již v době platnosti a účinnosti dřívějšího správního řádu, tedy zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2005, č. j. 5 As 35/2004-56, podle kterého rozhodnutí správního orgánu druhého stupně, jímž bylo podle § 59 odst. 3 správního řádu z roku 1967 zrušeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a věc vrácena k novému projednání a rozhodnutí, není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje právo nebo povinnost účastníka řízení. Je proto zřejmé, že uvedené závěry Nejvyššího správního soudu jsou dlouhodobě konstantní.
9. Napadeným rozhodnutím bylo zrušeno společné povolení na stavbu neveřejné účelové komunikace vydané v prvním stupni a v důsledku toho se věc dostala znovu do fáze řízení v prvním stupni. Správní řízení jako celek tedy napadeným rozhodnutím nebylo ukončeno; jestliže žalovaný v odvolacím řízení zrušil rozhodnutí prvního stupně, pak bez ohledu na důvody zrušení (na jejich zákonnost a věcnou správnost, které žalobce ve své žalobě zpochybňoval) je důsledkem tohoto rozhodnutí vrácení věci do stádia řízení v prvním stupni; to znamená, že v okamžiku, kdy krajský soud posuzuje přípustnost podané žaloby, je správní řízení, v němž bylo napadené rozhodnutí vydáno, dosud neukončeno, věc se po vydání napadeného rozhodnutí vrací do stádia řízení v prvním stupni, kde o ní má být znovu rozhodováno. Napadené zrušovací rozhodnutí vydané v rámci odvolacího řízení, kdy rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nenabylo právní moci, není fakticky způsobilé zasáhnout do právní sféry účastníků řízení, když není způsobilé zakládat, měnit, rušit či závazně určovat subjektivní veřejná práva a povinnosti účastníků řízení. O právech a povinnostech účastníků řízení bude závazně rozhodnuto až v konečném rozhodnutí ve věci, vydaném následně v dalším řízení.
10. Krajský soud proto uzavírá, žalobou napadené rozhodnutí žalovaného nepředstavuje rozhodnutí o právech a povinnostech fyzických a právnických osob mající hmotněprávní účinky, a tedy se nejedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., které by podléhalo přezkumu ve správním soudnictví. V takovém případě byly v projednávané věci splněny důvody pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s.
11. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 2. září 2024

Mgr. Karolína Tylová, LL.M. v. r.
předsedkyně senátu